

Гръкъ? Лесно е; стига само да направимъ тѣжъ мысль на силлогизмъ, и слѣдствие-то само отъ себе си ще излезе, на какъ: Гръци-ти ся наричяхъ Римляне; и зашто-то Меодія наричяхъ Римскій, то той е Гръкъ(!).

За да разумѣемъ сѣщъ-тѣ цѣнѣ на това доказателство, трѣба да знаямъ, какъ имя-то Римлянинъ прѣминѣ у Гръци-ты, отъ кое врѣмя, и само тѣи ли можяхъ да ся наричатъ съ това имя?

Да начнемъ отъ края. Знаио е, че на врѣмя-то на Римскѣ-тѣ Республикѣ, отъ всички-ты и' подданны, най интересны-ты и най добры-ты правдины и прѣимущества ся прѣдоставяхъ на жителе-ты или на граждане-ты Римскы; за това Римскій гражданинъ въ области-ты щяло да рече дворянинъ. Кога растяше могущество-то и ся разширявахъ владѣнія-та Римскы, тыя правдины, въ заплатѣ за заслуги-ты, давахъ ся на различни лица (чиновници) въ Испаніѣ, кои-то зарадъ това начинахъ да ся наричатъ „Римскы граждане,“ „Римляне,“ ако и да ся сѣ раждали и отхранювали въ долини-ты Алпійскы или Аппенинскы. И какъ да ся не придрѣжатъ съ сичкѣ-тѣ си силѣ отъ това толкова голѣмо имя! Италянскы-ты подвластни градове единъ слѣдъ другъ ся мѣчяхъ да достигнѣтъ тыя прѣимущества: които и придобивахъ, зашто-то съединявахъ свои-ты плѣкове (socios) съ плѣкове-ты, които ся набирахъ въ Римъ.

Колоніи-ты, които ся извождахъ отъ тыя градове и изъ столицѣ-тѣ въ Галіѣ и Испаніѣ, удръжяхахъ съ себе си правдины-ты на тыя мѣста, изъ които ся прѣселявахъ. Най послѣ ся прѣсѣче Республика-та, и всички-ты прѣимущества, които заслужени-ти желаяхъ, градове-ти и области-ти искахъ, народи-ти ся мѣчяхъ да придобѣятъ, начинахъ да зависягъ отъ одного Императора, и разумѣвася, много по' лесно е было да ги достигне нѣкой отъ одного человекѣ, нежели отъ шейсетъ или седемдесетъ горды, скѣпы, властолюбивы, закѣснѣлы старци (Patres Conscripti, Senatus).

Истинно-то величіе на Римско-то могущество ся начина отъ прѣвый день на Монархыѣ-тѣ. Императори-ти начинахъ да даватъ прѣимущества-та Римскы не само на различни-ты градове Италянскы, иъ и на колоніи-ты, които ся изваждахъ